

Stále šťastné údolí

Václav Neckář

Ty jsi byla stále šťastné údolí
tobě pořád zářil v očích smích
já věděl že mé rány přebolí
jak jen se dotknu dlaní tvých

Když tě viděl táta řek' mi vzápětí:
ta se umí vážně hezky smát
ten úsměv vypůjčený od dětí
mě vítal v týdnu sedmkrát

R: Když jsem tě neviděl pak dlouhou řadu dní
žil jsem jak trosečník ,nic víc
pak přišel lístek,pozdrav poštou polední
a já už nemoh dál
větrem jsem se stal
jenž ti letí říct:

Ty jsi moje stále šťastné údolí
do něhož se z dálek vracím rád
tvůj úsměv léčí mě i chlácholí
v něm vidím důvod proč se smát

R: Teď máš už vrásek pár a ztrácíš dětskou tvář
o kalných vodách víš už víc
však přesto schováváš si úsměv pod polštář
a ten jak sladkou číš
dál mi nabízíš

R. Teď máš už vrásek pár a táta není živ
kdo za něj ocení tvou líc?
vždyť ty jak léta jdou,jsi stejná jako dřív
i já jsem stejně mlád
větrem chci se stát
jenž ti letí říct :

Vedle tebe skálu v písek rozdrolím
zapomenu trápit se i bát
jen zůstaň stále šťastným údolím
kam já se z dálek vracím rád